

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

20 päivänä syyskuuta 2017*

Muutoksenhaku – Maatalous – Siipikarjanliha – Jäädetyt kanat – Vientituki – Täytöntöönpanoasetus (EU) N:o 689/2013, jolla vientituen määräksi vahvistetaan nolla euroa – Laillisuus – Asetus (EY) N:o 1234/2007 – 162 ja 164 artikla – Vientituen kohde ja luonne – Vientituen määrän vahvistamisperusteet – Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston (PO) pääjohtajan toimivalta allekirjoittaa riidanalainen asetus – Harkintavallan väärinkäyttö – Komiteamenettely – Asetus (EU) N:o 182/2011 – 3 artiklan 3 kohta – Maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean kuuleminen – Täytöntöönpanoasetusta koskevan ehdotuksen toimittaminen kyseisen komitean kokouksen kuluessa – Määräaikojen noudattaminen – Olennaisten menettelymääräysten rikkominen – Kumoaminen siten, että vaikutukset pysytetään

Asiassa C-183/16 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 23.3.2016,

Tilly-Sabco SAS, kotipaikka Guerlesquin (Ranska), edustajinaan R. Milchior, F. Le Roquais ja S. Charbonnel, avocats,

valittajana,

ja jossa muina osapuolina ovat

Euroopan komissio, asiamiehinä A. Lewis ja K. Skelly,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa, ja

Doux SA, kotipaikka Châteaulin (Ranska),

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Silva de Lapuerta sekä tuomarit J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev (esittelevä tuomari), C. G. Fernlund ja S. Rodin,

julkisasiamies: N. Wahl,

kirjaaja: hallintovirkamies K. Malacek,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 1.3.2017 pidetyssä istunnossa esitetyn,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

kuultuaan julkisasiamiehen 4.5.2017 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Tilly-Sabco SAS vaatii valituksessaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 14.1.2016 antaman tuomion Tilly-Sabco v. komissio (T-397/13, EU:T:2016:8; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi sen kanteen, jossa vaadittiin kumoamaan siipikarjanliha-alan vientitukien vahvistamisesta 18.7.2013 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 689/2013 (EUVL 2013, L 196, s. 13; jäljempänä riidanalainen asetus).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus N:o 1234/2007

- 2 Maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22.10.2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) (EUVL 2007, L 299, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 13.5.2013 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 517/2013 (EUVL 2013, L 158, s. 1) (jäljempänä asetus N:o 1234/2007), johdanto-osan 65 ja 77 perustelukappaleessa todettiin seuraavaa:

”(65) [Unionin] yhtenäismarkkinat edellyttävät kauppajärjestelmän käyttöönottoa [unionin] ulkorajoilla. Kauppajärjestelmän olisi sisällettävä tuontitulli- ja vientitukijärjestelmä, ja sen olisi periaatteessa vakautettava [sisä]markkinat. Kauppajärjestelmän olisi perustuttava Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa tehtyihin sitoumuksiin.

--

(77) [Unionin] osallistuminen tämän asetuksen soveltamisalueeseen kuuluvien tiettyjen tuotteiden kansainväliseen kauppaan olisi voitava turvata säätämällä mahdollisuudesta myöntää kolmansiin maihin suuntautuvalla viennille [unionin] hintojen ja maailmanmarkkinahintojen väliseen erotukseen perustuvaa [unionin] WTO-sitoumusten mukaista vientitukea. Tuettuun vientiin olisi sovellettava arvoon ja määrään perustuvia rajoituksia.”

- 3 Asetuksen N:o 1234/2007 162 artiklan 1 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Jotta vienti olisi maailmanmarkkinanoteerausten ja -hintojen perusteella mahdollista sekä [SEUT 218] artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvissa rajoissa, mainittujen noteerausten tai hintojen ja [unionin] hintojen välinen erotus voidaan seuraavien tuotteiden osalta kattaa vientituella:

- a) seuraavien alojen tuotteet, jotka viedään sellaisenaan:

--

viii) siipikarjanliha”.

- 4 Asetuksen N:o 1234/2007 164 artiklassa, jonka otsikko oli ”Vientituen vahvistaminen”, 1–3 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”1. Vientituki on samansuuruinen kaikkialla [unionissa]. Se voi vaihdella määräpaikan mukaan, erityisesti jos maailmanmarkkinatilanne, tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset tai [SEUT 218] artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat velvoitteet niin edellyttävät.

2. Komissio vahvistaa vientituet.

Vientituet voidaan vahvistaa:

- a) säännöllisin määräajoin;
- b) sellaisia tuotteita koskevilla tarjouskilpailuilla, joiden osalta on ennen tämän asetuksen soveltamisen aloittamista 204 artiklan 2 kohdan mukaisesti säädetty tällaisesta menettelystä.

Tarjouskilpailulla vahvistettua tukea lukuun ottamatta luettelo tuotteista, joille myönnetään vientitukea, sekä vientitukien määrä on vahvistettava vähintään kerran kolmessa kuukaudessa. Vientituen määrä voi kuitenkin pysyä samana pidempään kuin kolme kuukautta ja tarvittaessa komissio voi ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komitean myötävaikutusta tarkistaa sitä muuna ajankohtana joko jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan.

3. Tiettyä tuotetta koskevia vientitukia vahvistettaessa on otettava huomioon yksi tai useampi seuraavista seikoista:

- a) vallitseva tilanne ja kehitysnäkymät seuraavien seikkojen osalta:
    - kyseisen tuotteen hinnat ja saatavuus [sisä]markkinoilla,
    - kyseisen tuotteen hinnat maailmanmarkkinoilla;
  - b) yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteet, joiden tarkoituksena on taata tasapaino markkinoilla sekä hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys;
  - c) tarve välttää häiriöitä, jotka saattavat luoda pitkäaikaista epätasapainoa kysynnän ja tarjonnan välillä yhteisön markkinoilla;
  - d) suunnitellun viennin taloudelliset näkymät;
  - e) [SEUT 218 artiklan] mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat rajoitukset;
  - f) tarve säilyttää tasapaino [unionista] kolmansiin maihin jalostettuina tuotteina vietävien maatalouden perustuotteiden ja kolmansista maista tuotavien sisäiseen jalostukseen tarkoitettujen tuotteiden käytön välillä;
  - g) suotuisimmat kaupan pitämisen kustannukset ja kuljetuskustannukset [unionin] markkinoilta [unionin] satamiin tai muihin vientipaikkoihin, mukaan luettuina kuljetuskustannukset määrämisiin;
  - h) kysyntä [sisä]markkinoilla;
  - i) sianliha-, muna- ja siipikarjanliha-alojen osalta näiden alojen tuotteiden tuottamiseen [unionissa] tarvittavan rehuviljamäärän hintojen erotus [unionin] sisällä ja maailmanmarkkinoilla.”
- 5 Asetuksen N:o 1234/2007 195 artiklan, jonka otsikko oli ”Komitea”, 1 ja 2 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”1. Komissiota avustaa maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitea, jäljempänä ’hallintokomitea’.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa säädetty määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.”

- 6 Asetuksen N:o 1234/2007 196 artiklassa, jonka otsikko oli ”Hallintokomitean työskentelyn järjestäminen”, säädettiin seuraavaa:

”Edellä 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun hallintokomitean kokousten järjestämisessä on erityisesti otettava huomioon sen vastuualan laajuus, käsiteltävien kysymysten erityispiirteet sekä tarve saada käyttöön asianmukaista asiantuntemusta.”

- 7 Asetus N:o 1234/2007 kumottiin maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17.12.2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1308/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 671).

Asetus N:o 182/2011

- 8 Yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16.2.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 (EUVL 2011, L 55, s. 13) johdanto-osan ensimmäisen viittauskappaleen sanamuoto on seuraava:

”ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 291 artiklan 3 kohdan”.

- 9 Asetuksen N:o 182/2011 johdanto-osan neljännestä yhdeksänten perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(4) Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa edellytetään nyt, että Euroopan parlamentti ja neuvosto vahvistavat yleiset säännöt ja periaatteet, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä.

(5) On tarpeen varmistaa, että tällaista valvontaa koskevat menettelyt ovat selkeitä, tehokkaita ja oikeassa suhteessa täytäntöönpanosäädösten luonteeseen ja että niissä on otettu huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen institutionaaliset vaatimukset sekä päätöksen 1999/468/EY täytäntöönpanosta saatu kokemus ja siinä noudatettu yhteinen käytäntö.

(6) Kun perussäädöksessä edellytetään jäsenvaltioiden suorittavan valvontaa komission hyväksyessä täytäntöönpanosäädöksiä, on asianmukaista, että tätä valvontaa varten perustetaan komiteoita, jotka muodostuvat jäsenvaltioiden edustajista ja joiden puheenjohtajana on komission edustaja.

(7) Valvontamekanismiin olisi tarvittaessa sisällytettävä asian saattaminen muutoksenhakukomiteaan, jonka olisi kokoonnuttava asianmukaisella tasolla.

(8) Menettelyn yksinkertaistamiseksi komission olisi täytäntöönpanovaltaa käyttäessään noudatettava ainoastaan jompaakumpaa kahdesta menettelystä, jotka ovat neuvoo-antava menettely ja tarkastelumenettely.

(9) Jotta menettelyä voidaan yksinkertaistaa edelleen, olisi komiteoihin sovellettava yhteisiä menettelysääntöjä, mukaan lukien keskeiset säännökset, jotka koskevat niiden työskentelyä sekä mahdollisuutta antaa lausunto kirjallista menettelyä noudattaen.”

- 10 Asetuksen N:o 182/2011 2 artiklan, jonka otsikko oli ”Menettelyn valinta”, 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Perussäädöksessä voidaan säätää neuvoa-antavan menettelyn tai tarkastelumenettelyn soveltamisesta, jolloin otetaan huomioon tarvittavan täytäntöönpanosäädöksen luonne tai vaikutukset.

2. Tarkastelumenettelyä sovelletaan erityisesti silloin, kun hyväksytään

- a) yleisluonteisia täytäntöönpanosäädöksiä;
- b) muita täytäntöönpanosäädöksiä, jotka liittyvät
  - i) vaikutuksiltaan huomattaviin ohjelmiin;
  - ii) yhteiseen maatalouspolitiikkaan ja kalastuspolitiikkaan;
  - iii) ympäristöön, turvallisuuteen taikka ihmisten, eläinten tai kasvien terveyden tai turvallisuuden suojeluun;
  - iv) yhteiseen kauppapolitiikkaan;
  - v) verotukseen.”

- 11 Asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan, jonka otsikko on ”Yhteiset säännökset”, 1–4 ja 7 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tässä artiklassa säädettyjä yhteisiä säännöksiä sovelletaan kaikkiin 4–8 artiklassa tarkoitettuihin menettelyihin.

2. Komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista. Komitean puheenjohtajana on komission edustaja. Puheenjohtaja ei osallistu komitean äänestyksiin.

3. Puheenjohtaja esittää komitealle ehdotuksen täytäntöönpanosäädökseksi, joka komission on määrä hyväksyä.

Asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta puheenjohtaja kutsuu kokouksen koolle aikaisintaan 14 päivän kuluttua siitä, kun ehdotus täytäntöönpanosäädökseksi ja alustava esityslista on toimitettu komitealle. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta täytäntöönpanosäädökseksi määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Määräaikojen on oltava oikeasuhteisia ja niillä on annettava komitean jäsenille tosiasiallinen mahdollisuus tarkastella varhaisessa vaiheessa ehdotuksia täytäntöönpanosäädöksiksi ja ilmaista näkemyksensä.

4. Ennen kuin komitea antaa lausunnon, kuka tahansa komitean jäsen voi ehdottaa muutoksia, ja puheenjohtaja voi tuoda esiin muutettuja ehdotuksia täytäntöönpanosäädökseksi.

Puheenjohtajan on pyrittävä löytämään ratkaisuja, joilla on mahdollisimman laaja tuki komiteassa. Puheenjohtaja ilmoittaa komitealle siitä, miten keskustelut ja muutosehdotukset on otettu huomioon, erityisesti siltä osin kuin on kyse ehdotuksista, joilla on ollut laaja tuki komiteassa.

– –

7. Tapauksen mukaan valvontajärjestelmään sisällytetään mahdollisuus saattaa asia muutoksenhakukomitean käsiteltäväksi.

Muutoksenhakukomitea hyväksyy työjärjestyksensä komission ehdotuksesta jäsentensä yksinkertaisella enemmistöllä.

Jos asia pannaan vireille muutoksenhakukomiteassa, se kokoontuu asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta aikaisintaan 14 päivän ja viimeistään kuuden viikon kuluttua päivästä, jona asia on saatettu sen käsiteltäväksi. Muutoksenhakukomitean on annettava lausuntonsa kahden kuukauden kuluttua päivästä, jona asia on saatettu sen käsiteltäväksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.

Komission edustaja toimii muutoksenhakukomitean puheenjohtajana.

Puheenjohtaja määrää muutoksenhakukomitean kokouspäivän tiiviissä yhteistyössä komitean jäsenten kanssa, jotta jäsenvaltiot ja komissio voivat huolehtia siitä, että ne ovat siinä edustettuina asianmukaisella tasolla. Komissio kutsuu koolle muutoksenhakukomitean ensimmäisen kokouksen viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2011, jotta komitea voi hyväksyä työjärjestyksensä.”

- 12 Asetuksen N:o 182/2011 5 artiklan, jonka otsikko on ”Tarkastelumenettely”, 1–4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos sovelletaan tarkastelumenettelyä, komitea antaa lausuntonsa [SEU] 16 artiklan 4 ja 5 kohdassa ja, soveltuviissa tapauksissa, [SEUT] 238 artiklan 3 kohdassa määrättyllä enemmistöllä, kun on kyse säädöksistä, jotka hyväksytään komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainituissa artikloissa määrättyin tavoin.

2. Jos komitea antaa puoltavan lausunnon, komissio hyväksyy ehdotuksen täytäntöönpanosäädökseksi.

3. Jos komitea antaa kielteisen lausunnon, komissio ei hyväksy kyseessä olevaa ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 7 artiklan soveltamista. Jos täytäntöönpanosäädös katsotaan tarpeelliseksi, puheenjohtaja voi joko toimittaa muutetun ehdotuksen täytäntöönpanosäädökseksi samalle komitealle kahden kuukauden kuluessa kielteisen lausunnon antamisesta tai toimittaa ehdotuksen täytäntöönpanosäädökseksi muutoksenhakukomitean käsiteltäväksi kuukauden kuluessa tällaisen lausunnon antamisesta.

4. Jos lausuntoa ei anneta, komissio voi, toisessa alakohdassa säädettyjä tapauksia lukuun ottamatta, hyväksyä ehdotuksen täytäntöönpanosäädökseksi. Jos komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, puheenjohtaja voi esittää komitealle sitä koskevan muutetun ehdotuksen.

– –”

- 13 Mainitun asetuksen 8 artiklan, jonka otsikko on ”Välittömästi sovellettavat täytäntöönpanosäädökset”, 1–4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Poiketen siitä, mitä 4 ja 5 artiklassa säädetään, perussäädöksessä voidaan säätää, että asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa sovelletaan tätä artiklaa.

2. Komissio hyväksyy välittömästi sovellettavan täytäntöönpanosäädöksen saattamatta sitä ennalta komitean käsiteltäväksi, ja se on voimassa enintään kuuden kuukauden ajan, jollei perussäädöksessä toisin säädetä.

3. Puheenjohtaja toimittaa 2 kohdassa tarkoitetun säädöksen viimeistään 14 päivän kuluessa sen hyväksymisestä asianomaiselle komitealle tämän lausunnon saamiseksi.

4. Jos sovelletaan tarkastelumenettelyä ja komitea antaa kielteisen lausunnon, komissio kumoaa välittömästi 2 kohdan mukaisesti hyväksytyyn täytäntöönpanosäädöksen.”

- 14 Asetuksen N:o 182/2011 9 artiklan, jonka otsikkona on ”Työjärjestys”, 1 kohdassa täsmennetään seuraavaa:

”Kukin komitea hyväksyy puheenjohtajansa ehdotuksesta ja jäsentensä yksinkertaisella enemmistöllä työjärjestyksensä työjärjestyksen mallin pohjalta, jonka komissio laatii neuvoteltuaan jäsenvaltioiden kanssa. Komissio julkaisee tämän mallin Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Jo olemassa olevat komiteat mukauttavat tarvittaessa työjärjestyksensä työjärjestyksen mallin mukaiseksi.”

Komiteamenettelyä koskevat päätökset

- 15 Menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 13.7.1987 annetun neuvoston päätöksen 87/373/ETY (EYVL 1987, L 197, s. 33) 2 artiklan toinen kohta ja kuudennen kohdan kaksi ensimmäistä virkettä sekä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28.6.1999 annetun neuvoston päätöksen 1999/468/EY (EYVL 1999, L 184, s. 23), jolla päätös 87/373 kumottiin (jäljempänä yhdessä komiteamenettelyä koskevat päätökset), 3 artiklan 2 kohta ja 4 artiklan 2 kohdan kaksi ensimmäistä virkettä oli muotoiltu samalla tavalla seuraavasti:

”Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.”

- 16 Päätös 1999/468 kumottiin asetuksella N:o 182/2011.

Hallintokomitean työjärjestys

- 17 Hallintokomitean työjärjestyksen 3 artiklan sanamuoto on seuraava:

”1. Asetuksen (EU) N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan soveltamiseksi puheenjohtaja toimittaa kokouskutsun, esityslistan luonnoksen ja täytäntöönpanosäädöstä koskevan ehdotuksen, josta komitealta pyydetään lausuntoa, komitean jäsenille hyvissä ajoin ennen kokousta ottaen huomioon asian kiireellisyyden ja monimutkaisuuden, ja viimeistään 14 kalenteripäivää ennen kokousta. Muut kokoukseen liittyvät asiakirjat, erityisesti täytäntöönpanosäädöstä koskevan ehdotuksen liiteasiakirjat, on mahdollisuuksien mukaan toimitettava samassa määräajassa.

Lyhyempiä määräaikoja voidaan soveltaa, jos tarvitaan säännöllistä nopeaa toimintaa tai jos toimille asetetaan perussäädöksessä erityisiä pakollisia määräaikoja. – –

2. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa puheenjohtaja voi omasta aloitteestaan tai komitean jäsenen aloitteesta lyhentää 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua asiakirjojen toimittamisen määräaika. Lukuun ottamatta poikkeuksellisen kiireellisiä tapauksia erityisesti merkittävien häiriöiden välttämiseksi maatalousalaan liittyvillä markkinoilla tai SEUT – – 325 artiklassa tarkoitettulla tavalla unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi – – määräajan on oltava vähintään viisi kalenteripäivää.”

Asian tausta

- 18 Tilly-Sabco on ranskalainen yritys, joka harjoittaa kokonaisten jäädytettyjen kanojen vientiä Lähi-idän maihin.
- 19 Komissio on muun muassa asetuksen N:o 1234/2007 162 ja 164 artiklan nojalla vahvistanut siipikarjanliha-alan vientitukien määrän säännöllisin määräajoin täytäntöönpanoasetuksilla.

- 20 Siipikarjanliha-alan vientitukien vahvistamisesta 17.6.2010 annetun komission asetuksen (EU) N:o 525/2010 (EUVL 2010, L 152, s. 5) antamisesta alkaen näiden tukien määrä on progressiivisesti alentunut kolmen jäädytettyjen kanojen ryhmän osalta. Vientituen määrää alennettiin aluksi 40 eurosta/100 kg 32,50 euroon/100 kg. Vientituen määrä pysytettiin samana kahdeksassa peräkkäisessä täytäntöönpanoasetuksessa, minkä jälkeen se alennettiin 21,70 euroon/100 kg siipikarjanliha-alan vientitukien vahvistamisesta 18.10.2012 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 962/2012 (EUVL 2012, L 288, s. 6).
- 21 Uusi alennus, jonka johdosta vientitukien määrä oli 10,85 euroa/100 kg kyseessä olevien kolmen jäädytettyjen kanojen ryhmän osalta, toteutettiin siipikarjanliha-alan vientitukien vahvistamisesta 17.1.2013 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 33/2013 (EUVL 2013, L 14, s. 15). Kyseinen määrä pysytettiin tämän jälkeen siipikarjanliha-alan vientitukien vahvistamisesta 18.4.2013 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 360/2013 (EUVL 2013, L 109, s. 27).
- 22 Riidanalaisella asetuksella komissio kumosi täytäntöönpanoasetuksen N:o 360/2013 ja vahvisti vientitukien määrän nollassi kolmen jäädytettyjen kanojen ryhmän osalta, joiden koodit ovat 0207 12 10 9900, 0207 12 90 9190 ja 0207 12 90 9990. Riidanalaisen asetuksen liitteeseen kirjattua kuuden muun tuotteen – olennaisilta osin kananpoikien – vientitukien määrää, joka oli vahvistettu nollassi siipikarjanliha-alan vientitukien vahvistamisesta 20.10.2011 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1056/2011 (EUVL 2011, L 276, s. 31), ei ole muutettu. Riidanalaisen asetuksen liitteen mukaan määräraikkoja, joihin vientitukia sovelletaan, ovat erityisesti Lähi-idän maat.
- 23 Riidanalaisesta asetusta koskeva ehdotus esitettiin ja siitä äänestettiin 18.7.2013 pidetyssä hallintokomitean kokouksessa.
- 24 Komissio on tarkentanut tältä osin noudatetun menettelyn osalta unionin yleisessä tuomioistuimessa seuraavaa:
- 25 Komissio lähetti 16.7.2013 eli kaksi päivää ennen hallintokomitean kokousta sähköpostitse hallintokomitean jäsenille asiakirjan, joka otsikko oli ”EU Market situation for poultry” (Tilanne Euroopan unionin siipikarjamarkkinoilla).
- 26 Hallintokomitean kokouspäivänä 18.7.2013 komissio esitteli aamupäivällä siipikarjamarkkinoilla vallitsevaa tilannetta. Tätä kokousta jatkettiin iltapäivällä, jolloin komissio esitti klo 13 jälkeen hallintokomitealle ehdotuksen riidanalaiseksi asetukseksi. Kyse oli tavanomaisesta asetuksesta, jossa oli pelkästään päivitetty lukuja. Kyse oli tarkemmin sanottuna aikaisemman vientitukien vahvistamisesta annetun asetuksen jäljennöksestä, jossa tukien määrää koskevat maininnat oli yliviivattu lyijykynällä.
- 27 Riidanalaisesta asetusta koskevasta ehdotuksesta äänestettiin tämän jälkeen. Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston (PO) pääjohtaja suoritti samana päivänä klo 15.46 itse suoritettavaa todistusvoimaiseksi saattamista koskevat muodollisuudet, jotta riidanalainen asetusta voitaisiin julkaista seuraavana päivänä Euroopan unionin virallisessa lehdessä sen välittömän voimaantulon ja soveltamisen varmistamiseksi.
- 28 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan ensimmäisen, toisen, kolmannen, kuudennen ja seitsemännen perustelukappaleen sanamuoto on seuraava:
- ”(1) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 162 artiklan 1 kohdassa säädetään, että mainitun asetuksen liitteessä I olevassa XX osassa lueteltujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen ja unionin markkinahintojen välinen ero voidaan kattaa vientituella.

(2) Siipikarjanlihamarkkinoiden nykytilanne huomioon ottaen vientituet olisi vahvistettava asetuksen (EY) N:o 1234/2007 162, 163, 164, 167 ja 169 artiklassa säädettyjen sääntöjen ja perusteiden mukaisesti.

(3) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 164 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tuki voi vaihdella määräraikan mukaan, erityisesti jos maailmanmarkkinatilanne, tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset tai [SEUT 218] artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat velvoitteet niin edellyttävät.

--

(6) Jotta estettäisiin häiriöt ja keinottelu markkinoilla sekä varmistettaisiin tehokas hallinnointi, tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

(7) [Hallintokomitea] ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa.”

29 Riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 164 artiklassa säädettyjä vientitukia myönnetään tämän asetuksen liitteessä vahvistetuille tuotteille ja määrille --”

30 Mainitussa liitteessä kaikkien kyseessä olevien tuotteiden vientitukien määräksi on vahvistettu nolla.

31 Maatalouden ja maaseudun kehittämisen PO:n pääjohtaja allekirjoitti riidanalaisen asetuksen, kyseinen asetus julkaistiin 19.7.2013 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se tuli voimaan samana päivänä.

Asian käsittelyn vaiheet unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

32 Tilly-Sabco nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 6.8.2013 jättämällään kannekirjelmällä kanteen, jossa vaadittiin riidanalaisen asetuksen kumoamista.

33 Se esitti kanteensa tueksi viisi kanneperustetta, joista ensimmäinen koski olennaisten muotomääräysten rikkomista ja menettelyn väärinkäyttöä, toinen menettelyvirhettä ja toimivallan puuttumista, kolmas perustelujen puuttumista, neljäs lain rikkomista tai ilmeistä arviointivirhettä ja viides luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista.

34 Valituksenalaisella tuomiolla unionin yleinen tuomioistuin aluksi totesi, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi, koska se katsoi, että riidanalainen asetus kuuluu SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettuihin sääntelytoimiin, jotka eivät edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä, tämän jälkeen hylkäsi kanteen asiakysymyksen osalta ja lopuksi velvoitti Tilly-Sabcon vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Asianosaisten vaatimukset

35 Tilly-Sabco vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion
- kumoaa riidanalaisen asetuksen ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 36 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin
- hylkää valituksen ja
  - velvoittaa Tilly-Sabcon korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

- 37 Tilly-Sabco esittää valituksensa tueksi neljä valitusperustetta. Ensimmäinen valitusperuste, joka jakautuu viiteen osaan, perustuu asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdan sekä asetuksen N:o 1234/2007 162 ja 164 artiklan virheelliseen tulkintaan; toinen valitusperuste maatalouden ja maaseudun kehittämisen PO:n pääjohtajalta puuttuvaan toimivaltaan allekirjoittaa riidanalainen asetus; kolmas valitusperuste, joka jakautuu viiteen osaan, SEUT 296 artiklan rikkomiseen, useisiin perusteluissa oleviin ristiriitoihin ja asetuksen N:o 1234/2007 164 artiklan 3 kohdan rikkomisiin; ja neljäs valitusperuste, joka jakautuu kolmeen osaan, perusteluissa oleviin ristiriitoihin, asetuksen N:o 1234/2007 164 artiklan 3 kohdan b alakohdan rikkomisiin ja selvitysaineiston ottamiseen huomioon vääristyneellä tavalla.
- 38 Ensimmäiseksi on tutkittava yhdessä ensimmäisen valitusperusteen viides osa, toinen valitusperuste, kolmannen valitusperusteen kolmas osa sekä neljännen valitusperusteen ensimmäinen ja toinen osa, jotka perustuvat lähinnä asetuksen N:o 1234/2007 162 ja 164 artiklan virheelliseen tulkintaan, ja sen jälkeen yhdessä ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs osa, jotka perustuvat asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdan virheelliseen tulkintaan.

Ensimmäisen valitusperusteen viides osa, toinen valitusperuste, kolmannen valitusperusteen kolmas osa sekä neljännen valitusperusteen ensimmäinen ja toinen osa, jotka perustuvat asetuksen N:o 1234/2007 162 ja 164 artiklan virheelliseen tulkintaan

Asianosaisten lausumat

- 39 Tilly-Sabco vetoaa ensimmäisen valitusperusteen viidennessä osassa siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on esittänyt valituksenalaisessa tuomiossa ristiriitaisia perusteluja hylätessään ensimmäisen kanneperusteen toisen osan.
- 40 Tilly-Sabco on tältä osin sitä mieltä, että unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 149 ja 255 kohdassa tekemä esitys komission argumentaatiosta tuo esiin harkintavallan väärinkäytön, koska komissio on nojautunut asetuksen N:o 1234/2007 164 artiklaan käyttäessään hallintokomiteaa välineenä tehdä poliittinen päätös vientitukien poistamisesta; tällainen päätös olisi pitänyt tehdä yksin mainitun asetuksen 162 artiklan nojalla.
- 41 Unionin yleinen tuomioistuin on erityisesti jättänyt valituksenalaisen tuomion 162–164 kohdassa ottamasta huomioon sillä olevan merkityksen, ettei komissio ollut vuoden 2013 lokakuussa antanut uutta säännöllisin määräajoin annettavaa asetusta, jolla vientitukien määrä pysytetään mahdollisesti nollassa markkinatilanteen vuoksi, kuten se oli tehnyt aikaisemmin, kun vientituen määrä pysytettiin.
- 42 Tilly-Sabco arvostelee toisessa valitusperusteessaan unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on tulkinnut virheellisesti asetuksen N:o 1234/2007 164 artiklan 2 kohtaa ja perustellut valituksenalaista tuomiota ristiriitaisesti hylätessään Tilly-Sabcon toisen kanneperusteen, joka perustui maatalouden ja maaseudun kehittämisen PO:n pääjohtajalta puuttuvaan toimivaltaan allekirjoittaa riidanalainen asetus, jätettyään hyväksymättä valituksenalaisen tuomion 200 kohdassa Tilly-Sabcon argumentin, joka perustui siihen, ettei riidanalaista asetusta voida pitää säännöllisin määräajoin tehtävänä maatalouden rahoitusvälineenä.

- 43 Tilly-Sabco huomauttaa tältä osin, että on selvää, ettei riidanalaista asetusta ole uudistettu, ja päättelee tämän perusteella, ettei kyseistä asetusta voida pitää säännöllisin määräajoin tehtävänä maatalouden rahoitusvälineenä. Se palauttaa mieleen, että komission käytäntönä oli antaa joka kolmas kuukausi vientitukia koskevia asetuksia, ja että komissio päätti olla kutsumatta hallintokomiteaa koolle vientitukien määrän uudelleen arvioimiseksi vuoden 2013 lokakuussa. Jos kyse oli säännöllisin määräajoin tehtävästä maatalouden rahoitusvälineestä, komission olisi kuitenkin pitänyt suorittaa kyseinen uudelleen arviointi.
- 44 Tilly-Sabco väittää kolmannen valitusperusteensa kolmannessa osassa, että valituksenalaisen tuomion 253–259 kohtaan sisältyy ristiriitaisia perusteluja siltä osin kuin niissä todetaan, että vientitukien vahvistaminen nollaan oli osa toimia, joilla kyseisten tukien määrää alennetaan asteittain, ja että viimeksi mainittu alennus ei eronnut rakenteellisesti aiemmista alennuksista. Tilly-Sabcon mukaan näet mainittu asteittainen alentaminen oli poliittinen päätös eikä se perustunut asetuksen N:o 1234/2007 164 artiklan 3 kohdassa vahvistettujen perusteiden soveltamiseen, minkä komissio on sen mukaan myöntänyt vastinekirjelmässään ensimmäisessä oikeusasteessa viittaamalla tältä osin annettuun kansainväliseen sitoumukseen.
- 45 Tilly-Sabco väittää neljännen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on perustellut valituksenalaista tuomiota ristiriitaisesti ja rikkonut asetuksen N:o 1234/2007 164 artiklan 3 kohdan a alakohtaa vahvistaessaan valituksenalaisen tuomion 301 ja 302 kohdassa erilaisia viiteajanjaksoja useiden vuosien ajalta arvioidakseen mainitussa säännöksessä edellytetyllä tavalla maailmanmarkkinoilla ja sisämarkkinoilla ”vallitsevaa tilannetta”.
- 46 Tilly-Sabco väittää neljännen valitusperusteen toisessa osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut asetuksen N:o 1234/2007 164 artiklan 3 kohdan b alakohtaa vahvistaessaan komission tekemän ilmeisen arviointivirheen. Tilly-Sabco korostaa, että unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 289 kohdassa, että hintaero Brasiliasta peräisin oleviin kanoihin verrattuna oli arviolta 44,73 euroa/100 kilolta. Se huomauttaa, että kyseinen ero on johdonmukainen ja edellyttää vientitukien myöntämistä. Unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi ottanut huomioon vain maailmanmarkkinat muttei myös sisämarkkinoita, kuten kyseisessä säännöksessä sen mukaan edellytetään.
- 47 Komissio riitauttaa Tilly-Sabcon argumentaation ja väittää erityisesti, että kyseinen argumentaatio perustuu niiden tavoitteiden virheelliseen ymmärtämiseen, joihin yhteisen maatalouspolitiikan yhteydessä pyritään vientitukia myönnettäessä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 48 Heti alkuun on huomautettava, että Tilly-Sabco riitauttaa argumentaatiollaan, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on perustellut valituksenalaista tuomiota ristiriitaisesti, todellisuudessa unionin yleisen tuomioistuimen riidanalaisen asetuksen laillisuudesta asetuksen N:o 1234/2007 162 ja 164 artiklan kannalta tekemän arvioinnin, koska unionin yleinen tuomioistuin on hylännyt kaikki kyseisen yhtiön perusteet ja argumentit, joilla pyritään kiistämään mainittu laillisuus.
- 49 Lisäksi on korostettava, että kun SEUT 39 ja SEUT 40 artiklaa, asetuksen N:o 1234/2007 johdanto-osan 65 ja 77 perustelukappaletta sekä kyseisen asetuksen 164 artiklan 3 kohdan b alakohtaa luetaan yhdessä, niistä ilmenee, että vientitukien mahdollisen myöntämisen ensisijaisena tavoitteena on vakauttaa sisämarkkinat, kuten komissio perustellusti huomauttaa.
- 50 Asetuksen N:o 1234/2007 162 artiklassa komissiolle myönnetään tältä osin harkintavaltaa ottaa käyttöön – tai olla ottamatta käyttöön – vientitukia ja näin ollen poistaa kaikki käyttöön otetut vientituet.

- 51 Kyseisen asetuksen 164 artiklan 2 kohdan mukaan komissio vahvistaa vientituet muun muassa säännöllisin määräajoin vähintään kerran kolmessa kuukaudessa, mutta niiden määrä voi pysyä samana pidempään kuin kolme kuukautta tai sitä voidaan tarvittaessa tarkistaa muuna ajankohtana.
- 52 Asetuksen N:o 1234/2007 164 artiklan 3 kohdassa täsmennetään seikat, jotka on otettava huomioon vientituen määrää vahvistettaessa, ja siinä annetaan komissiolle mahdollisuus ottaa huomioon yksi tai useampi näistä seikoista.
- 53 Mainitun asetuksen 164 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaan on siis mahdollista ottaa huomioon vallitseva tilanne ja kehitysnäkymät siltä osin kuin on kyse asianomaisen tuotteen hinnoista ja saatavuudesta sisämarkkinoilla ja asianomaisen tuotteen hinnoista maailmanmarkkinoilla. Saman artiklan 3 kohdan b alakohdan perusteella voidaan ottaa huomioon yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteet, joita ovat tasapainon sekä hintojen ja kaupan luonnollisen kehityksen takaaminen markkinoilla.
- 54 Tästä seuraa aluksi, että koska etenkin asetuksen N:o 1234/2007 164 artiklan 3 kohdassa ei edellytetä mitään tiettyä määrää eikä mitään erityistä laskentatapaa, mikään ei estä sitä, että komission kyseisessä säännöksessä tarkoitetuista seikoista suorittama tutkinta voi johtaa tuen määrän vahvistamiseen tilapäisesti nolnaan.
- 55 Lisäksi on niin, että koska komissio voi kyseisen asetuksen 164 artiklan 2 kohdan mukaan pysyttää vientitukien määrän samana pidempään kuin kolme kuukautta tai tarkistaa sitä muuna ajankohtana, ei ole mahdollista katsoa, että kyseisen säännöksen mukaan sen on kutsuttava hallintokomitean kokous koolle säännöllisesti joka kolmas kuukausi pelkästään siinä tarkoituksessa, että aikaisemmin vahvistettujen vientitukien jatkaminen kirjataan asiakirjoihin. Tällainen tulkinta, joka velvoittaisi komission ja hallintokomitean pitämään hyödyttömästi kokouksia, olisi näet ristiriidassa hyvän hallinnon periaatteen kanssa.
- 56 Kun lopuksi otetaan huomioon se, että asetuksen N:o 1234/2007 164 artiklan 3 kohdan sanamuodon mukaan komissio voi vahvistaa vientituet yhden tai useamman kyseisessä säännöksessä mainitun seikan perusteella, on katsottava, että saman säännöksen nojalla annettuun asetukseen ei liity ilmeistä arviointivirhettä, jos kyseinen arviointi voitiin pätevästi perustaa ainakin yhteen näistä seikoista.
- 57 Käsiteltävässä tapauksessa ensimmäiseksi riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdasta ja sen johdanto-osan toisesta ja kolmannesta perustelukappaleesta ilmenee, että kun komissio antoi kyseisen asetuksen, se ei asetuksen N:o 1234/2007 162 artiklan nojalla lakkauttanut aikaisemmin myönnettyjä ja määrältään positiiviseksi vahvistettuja vientitukia vaan se vahvisti riidanalaisten vientitukien määräksi asetuksen N:o 1234/2007 164 artiklan nojalla nolla.
- 58 Toiseksi on selvää, että kyseinen vahvistaminen perustui etenkin asetuksen N:o 1234/2007 164 artiklan 3 kohdan d alakohdassa mainittuun perusteeseen.
- 59 Tilly-Sabcon esittämä väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut arvioinnissaan huomioon sisämarkkinoita eikä kiinnittänyt huomiota siihen, että hintaero Brasiliasta peräisin oleviin kanoihin nähden edellytti myöntämään vientitukia, perustuu valituksenalaisen tuomion virheelliseen tulkintaan, koska unionin yleinen tuomioistuin on tutkinut valituksenalaisen tuomion 282–294 kohdassa yksityiskohtaisesti sisämarkkinoilla riidanalaisen asetuksen antamisajankohtana vallinnutta tilannetta.
- 60 Kyseinen argumentaatio perustuu lisäksi – kuten komissio perustellusti väittää – yleisesti vientitukien ja erityisesti asetuksen N:o 1234/2007 164 artiklan 3 kohdan b alakohdan tavoitteiden virheelliseen ymmärtämiseen, koska hintaero ei millään tavalla yksinään edellytä vientitukien myöntämistä.

- 61 Tästä seuraa, että Tilly-Sabcon argumentaatio, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut virheellisesti asetuksen N:o 1234/2007 164 artiklan 3 kohdan b alakohdtaa, on perusteeton.
- 62 Tämän perusteella – ja tämän tuomion 56 kohdassa huomautetun mukaisesti – argumentaatio, jolla Tilly-Sabco riitauttaa unionin yleisen tuomioistuimen tekemän arvion riidanalaisen asetuksen laillisuudesta asetuksen N:o 1234/2007 164 artiklan 3 kohdan a alakohdan kannalta, on hylättävä tehottomana.
- 63 Kolmanneksi on todettava, että Tilly-Sabcon argumentaatio, jonka mukaan komissio on jättänyt antamatta vuoden 2013 lokakuussa uuden asetuksen, ei voi – vaikka se voitaisiinkin ottaa tutkittavaksi – missään tapauksessa menestyä tämän tuomion 55 kohdassa esitettyjen näkökohtien vuoksi. Tästä seuraa lisäksi, ettei kyseisellä argumentaatiolla kyseenalaisteta millään tavalla maatalouden ja maaseudun kehittämisen PO:n pääjohtajan toimivaltaa allekirjoittaa riidanalainen asetus.
- 64 Neljänneksi on todettava siltä osin kuin Tilly-Sabco katsoo, että sen unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämät seikat ovat omiaan osoittamaan, että harkintavaltaa on käytetty väärin, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimea toteutettaessa harkintavaltaa on käytetty väärin ainoastaan, jos objektiivisten, asiaankuuluvien ja yhtäpitävien seikkojen perusteella on selvää, että toimi on toteutettu yksinomaan tai ainakin olennaisilta osin muiden kuin esitettyjen päämäärien saavuttamiseksi tai perussopimuksessa asian käsittelyjärjestykseksi erityisesti määrätyn menettelyn välttämiseksi (tuomio 4.12.2013, komissio v. neuvosto, C-117/10, EU:C:2013:786, 96 kohta).
- 65 On kuitenkin todettava, ettei Tilly-Sabco ole esittänyt tällaisia seikkoja.
- 66 Yhtäältä näet komission tarkoituksena riidanalaista asetusta annettaessa on todettava, ettei minkään asiakirja-aineistoon sisältyvän seikan perusteella voida väittää, että komissio olisi pyrkinyt yksinomaan tai ainakin olennaisilta osin muuhun kuin kyseisen asetuksen johdanto-osan toisessa ja kolmannessa perustelukappaleessa mainittuun tavoitteeseen, jona on vahvistaa vientituet asetuksen N:o 1234/2007 164 artiklan mukaisesti.
- 67 Tältä osin on huomautettava, että kyseisessä säännöksessä annetaan komissiolle laaja harkintavalta ja ettei sitä, että kyseinen toimi on jättänyt antamatta uuden asetuksen vuoden 2013 lokakuussa, ja sitä, että komissio on väitetyksi viitannut riidanalaista asetusta aikaisemmin annettuihin kansainvälisiin sitoumuksiin, voida pitää sellaisina objektiivisina, asiaankuuluvina ja yhtäpitävinä seikkoina, joilla voidaan osoittaa, että mainittu toimi pyrki muihin kuin etenkin asetuksen N:o 1234/2007 164 artiklan 3 kohdan b alakohdassa esitettyihin tavoitteisiin.
- 68 Tilly-Sabco ei toisaalta väitä, että komissio pyrki sivuuttamaan primaarioikeudessa määrätyn menettelyn.
- 69 Edellä esitetyistä seikoista ei ilmene, että unionin yleinen tuomioistuin olisi tehnyt oikeudellisen virheen, joka voisi oikeuttaa kumoamaan valituksenalaisen tuomion.
- 70 Näin ollen ensimmäisen valitusperusteen viides osa, toinen valitusperuste, kolmannen valitusperusteen kolmas osa sekä neljännen valitusperusteen ensimmäinen ja toinen osa on hylättävä perusteettomina.

Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs osa, jotka perustuvat asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdan virheelliseen tulkintaan

Asianosaisten lausumat

- 71 Tilly-Sabco väittää ensimmäisen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on arvioinut valituksenalaisen tuomion 89 ja 90 kohdassa virheellisesti asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdassa olevaa ”oikeasuhteisen määräajan” käsitettä.
- 72 Siltä osin kuin kyseisessä säännöksessä säädetään, että ”määräaikojen on oltava oikeasuhteisia ja niillä on annettava [hallintokomitean] jäsenille tosiasiallinen mahdollisuus tarkastella varhaisessa vaiheessa ehdotuksia täytäntöönpanosäädöksiksi ja ilmaista näkemyksensä”, sillä pyritään varmistamaan kyseiselle komitealle riittävästi aikaa harkita ja arvioida asiaa.
- 73 Sillä, että hallintokomitean jäsenille esitettiin kello 13:n jälkeen riidanalaista asetusta koskeva ehdotus, johon tukien määrää koskevat luvut sisältyivät, kun kyseisen komitean kokous päättyi kello 15.46, komitean jäsenille ei ole kuitenkaan Tilly-Sabcon mukaan annettu ”tosiasialli[sta] mahdollisuu[tta] tarkastella varhaisessa vaiheessa ehdotuksia täytäntöönpanosäädöksiksi ja ilmaista näkemyksensä” eikä se merkitse siis mainitussa säännöksessä tarkoitettua ”oikeasuhteista määräaika”.
- 74 Tilly-Sabco väittää ensimmäisen valitusperusteensa toisessa osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut virheellisesti samaa säännöstä katsoessaan, että kyseessä olevalle tilanteella oli ominaista sen kiireellisyys, vaikka komissio ei ollut vedonnut mihinkään kiireeseen.
- 75 Tilly-Sabco huomauttaa, että asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdan mukaan on mahdollista, ettei asetettua määräaika noudateta ”asianmukaisesti perustel[luissa] tapauksi[ssa]”, ja määräaika voidaan siis lyhentää ”asian kiireellisyyden mukaan”. Se väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 111 ja 112 kohdassa, ettei komissio ollut viitannut kiireellisyyteen nyt käsiteltävässä tapauksessa, ja että unionin yleinen tuomioistuin on kuitenkin katsonut valituksenalaisen tuomion 113–119 kohdassa, että kyseessä olevalle tilanteelle oli ominaista sen kiireellisyys, joka oikeutti sen, ettei mainittua määräaika noudatettu.
- 76 Kun unionin yleinen tuomioistuin omaksui tällaiset perustelut, se paitsi hyväksyi sellaisen oikeuttamisperusteen, johon komissio ei ollut vedonnut, myös perusteli valituksenalaista tuomiota ristiriitaisesti. Ehdotettujen arvojen vuodon vaaraa ei lisäksi ole osoitettu, sitä ei mainita asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdassa eikä sillä voida siis oikeuttaa kyseessä olevan ehdotuksen tarkastelemiselle varatun määräajan puuttumista. Työjärjestyksen mallissa näet todetaan, että äärimmäisestä kiireestä on kyse ”erityisesti silloin, kun ihmisten tai eläinten terveys on uhattuna”.
- 77 Tilly-Sabco väittää ensimmäisen valitusperusteen kolmannessa osassa, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon mainitussa säännöksessä tarkoitettua määräajan tarkoitusta.
- 78 Tilly-Sabco huomauttaa yhtäältä, että samassa säännöksessä edellytetään, että täytäntöönpanotoimea koskeva ehdotus, johon ehdotettujen vientitukien määrä sisältyy, esitetään säädetyssä määräajassa, ja toisaalta, että unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 93 kohdassa, että kyseessä olevien markkinoiden tilannetta koskevat tiedot oli lähetetty hyvissä ajoin hallintokomitean jäsenille. Tällaisten asiakirjojen lähettämällä ei voida kuitenkaan korjata sitä, ettei riidanalaista asetusta koskevaa ehdotusta ole esitetty määräajassa.

- 79 Toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin antaa ymmärtää valituksenalaisen tuomion 95 kohdassa, kyseisten asiakirjojen toimittamisella ei ole mahdollistettu sitä, että mainitut jäsenet olisivat voineet esittää kysymyksiä asianomaisille toimijoille – ja myös valittajalle – tukien suunnitellusta määrästä. Hallintokomitean jäsenet eivät myöskään olisi voineet pelkästään mainittujen asiakirjojen perusteella antaa missään tapauksessa asiantuntevaa lausuntoa, koska ehdotettu määrä puuttui.
- 80 Näin ollen jäsenvaltioiden välillä ennen hallintokomitean kokousta tai kyseisen komitean jäsenten välillä 18.7.2013 aamupäivällä pidetyssä kokouksessa ei ole voitu käydä todellista keskustelua vastoin asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohtaa, jossa edellytetään nimenomaisesti, että mainitun komitean jäsenille annetaan ”tosiasiallinen mahdollisuus” tarkastella ehdotusta täytäntöönpanotoimeksi ja ilmaista näkemyksensä.
- 81 Tilly-Sabco moittii neljännessä osassa unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on soveltanut kyseistä säännöstä virheellisesti, kun se on vahvistanut komission lainvastaisen käytännön, jonka on kuvattu olevan vakiintunut vuodesta 1962 alkaen, sivuuttamalla velvollisuuden perustella se, että lyhennetyin määrärajan soveltaminen oli perustelua. Se huomauttaa, että jos kyseinen käytäntö olisi todellakin vakiintunut ja tarpeellinen, mikään ei olisi estänyt komissiota ottamasta sitä huomioon 39 vuoden käytännön jälkeen asetusta N:o 182/2011 annettaessa.
- 82 Komission mielestä ensimmäisen valitusperusteen ensimmäisellä, toisella, kolmannella ja neljännellä osalla pyritään yksinomaan arvostelemaan valituksenalaista tuomiota siltä osin kuin unionin yleisen tuomioistuimen väitetään katsoneen virheellisesti, että komissio oli kuullut hallintokomiteaa sääntöjenmukaisesti. Valituksenalaisessa tuomiossa ei ole kuitenkaan tehty asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdan ja hallintokomitean työjärjestyksen 3 artiklan tulkinnan osalta mitään virhettä.
- 83 Unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi todennut komission mukaan suvereenisti, että hallintokomitean jäsenet olivat voineet komission toimittamien markkinatilannetta koskevien tietojen ansiosta neuvotella riidanalaista asetusta koskevasta ehdotuksesta ehdotuksen hyväksymistä edeltäneen aamupäivän aikana ja että ne eivät olleet esittäneet vastalauseita komission omaksuman toimintatavan johdosta.
- 84 Unionin yleinen tuomioistuin on komission mukaan huomauttanut joka tapauksessa perustellusti valituksenalaisen tuomion 123 ja 124 kohdassa, että komitean kuulemista koskevalla säännöllä pyritään komitean jäsenten oikeuksien kunnioittamisen varmistamiseen eikä niillä ole tarkoitus suojella taloudellisten toimijoiden oikeuksia. Nämä eivät siis voi vedota kyseisten sääntöjen mahdolliseen rikkomiseen.
- 85 Komissio toteaa vielä, että unionin yleinen tuomioistuin on todennut ylimääräisenä seikkana valituksenalaisen tuomion 125–129 kohdassa, ettei Tilly-Sabco ollut osoittanut, kuten unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä edellytetään, että jos väitettyä rikkomista ei olisi ollut, menettelyn tulos olisi ollut erilainen. Valituksessa ei ole mitään seikkaa, joka voi kumota kyseisen toteamuksen, vaikka tällaisen näytön esittämiselle ei ole nyt käsiteltävässä tapauksessa mitään laillista tai aineellista estettä. Komission mielestä on todettava, että hallintokomitean neuvottelujen tulos olisi ollut samankaltainen, jos sillä olisi ollut kymmenen ylimääräistä päivää tarkastella riidanalaista asetusta koskevaa ehdotusta, koska kaikki tiedot olivat sellaisia, että vientituen määräksi olisi niiden johdosta vahvistettu nolla.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 86 Unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 83–120 kohdassa asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdassa asetettujen vaatimusten mukaiseksi sen kyseisen tuomion 76–78 kohdassa kuvatun komission riidanalaisen käytännön, jonka mukaan se esittää vasta hallintokomitean kokousten kuluessa sellaisia tavanomaisesti luonnehdittuja asetuksia koskevat ehdotukset, jotka poikkeavat niistä asetuksista, jotka ne korvaavat, vain luvuiltaan.
- 87 Kun Tilly-Sabco kiistää kyseisen käytännön yhdenmukaisuuden mainittujen vaatimusten kanssa, komissio puolestaan katsoo, että unionin yleisen tuomioistuimen omaksumat perustelut ovat asianmukaiset, ja väittää lisäksi, ettei Tilly-Sabco voi missään tapauksessa vedota kyseisen säännöksen rikkomiseen, vaikka se näytettiin toteen.
- 88 Tältä osin on ensimmäiseksi huomautettava, että vaikka käsite ”asetus” on määritelty SEUT 288 artiklan toisessa kohdassa vain yhdellä ainoalla tavalla, EUT-sopimuksessa erotetaan toisistaan SEUT 289 artiklassa tarkoitetut tavallista tai erityistä lainsäätämisyjärjestystä noudattaen ”lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyt” asetukset, SEUT 290 artiklan mukaiset ”delegoidut asetukset”, jotka komissio antaa ja joilla täydennetään tai muutetaan tiettyjä lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyjen toimien muita kuin keskeisiä osia, ja lopuksi SEUT 291 artiklassa määritelty ”täytäntöönpanoasetukset”.
- 89 SEUT 291 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on lähtökohtaisesti toteutettava kaikki kansallisen lainsäädäntönsä mukaiset toimenpiteet unionin oikeudellisesti velvoittavien toimien täytäntöönpanemiseksi. Kyseisen artiklan 2 kohdan mukaan komissio voi tiettyjä tapauksia lukuun ottamatta toteuttaa täytäntöönpanotoimia ainoastaan silloin, kun unionin oikeudellisesti velvoittavat toimet edellyttävät yhdenmukaista täytäntöönpanoa ja kun kyseisissä toimissa siirretään täytäntöönpanovaltaa komissiolle.
- 90 Viimeksi mainitun seikan osalta SEUT 291 artiklan 3 kohdassa määrätään valvonnasta, jota jäsenvaltiot harjoittavat komission täytäntöönpanovallan käytön osalta, ja siinä täsmennetään, että parlamentin ja neuvoston on vahvistettava lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyillä asetuksella etukäteen yleiset säännöt ja periaatteet, joiden mukaisesti täytäntöönpanovallan käyttöä valvotaan.
- 91 Asetuksen N:o 182/2011 johdanto-osan ensimmäisestä viittauskappaleesta ja neljännestä perustelukappaleesta, joissa viitataan SEUT 291 artiklan 3 kohtaan ja toistetaan kyseisen määräyksen sanamuoto, mainitun asetuksen johdanto-osan seitsemännestä perustelukappaleesta ja sen 3 artiklan 7 kohdasta, joissa täsmennetään, että samalla asetuksella otetaan käyttöön SEUT 291 artiklan 3 kohdassa edellytetty valvontamekanismi, ja asetuksen N:o 182/2011 johdanto-osan viidennestä perustelukappaleesta, jonka mukaan kyseisessä asetuksessa on pyritty ottamaan huomioon EUT-sopimuksen institutionaaliset vaatimukset, ilmenee, että mainittu asetus on kyseinen ”lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytty” asetus.
- 92 Asetuksella N:o 182/2011, jolla on korvattu päätös 1999/468, otetaan käyttöön yleiset säännöt ja periaatteet, joiden mukaisesti mainittua valvontaa harjoitetaan.
- 93 Asetuksen N:o 182/2011 johdanto-osan kahdeksannen ja yhdeksannen perustelukappaleen mukaan menettelyn yksinkertaistamiseksi menettelyjen määrä on rajattu kahteen siten, että pelkästään neuvoo-antava menettely ja tarkastelumenettely on säilytetty, ja on otettu käyttöön komiteoille yhteisiä menettelysääntöjä, mukaan lukien keskeiset säännökset, jotka koskevat niiden työskentelyä.

- 94 Asetuksen N:o 182/2011 5 artiklassa tarkoitettuna – ja nyt käsiteltävässä tapauksessa sovellettavana – tarkastelumenettelyn yhteydessä komitea antaa lausuntonsa tapauksesta riippuen SEU 16 artiklan 4 ja 5 kohdassa tai SEUT 238 artiklan 3 kohdassa määrättyllä enemmistöllä. Asetuksen N:o 182/2011 5 artiklan 3 kohdan mukaan on niin, että jos tällainen lausunto on kielteinen, se estää täytäntöönpanotoimea koskevan ehdotuksen hyväksymisen.
- 95 Neuvoa-antavaa menettelyä ja tarkastelumenettelyä sääntelevät keskeiset säännökset sisältyvät asetuksen N:o 182/2011 3 artiklaan.
- 96 Asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdassa käyttöön otettujen sääntöjen sisällöstä on todettava, että niitä on verrattava komiteamenettelyä koskevien päätösten vastaaviin säännöksiin, jotka olivat voimassa sen ajanjakson aikana, jolloin komission riidanalainen käytäntö omaksuttiin.
- 97 Tältä osin on ensimmäiseksi korostettava, että kun komiteamenettelyä koskevilla päätöksillä säädettiin, että ehdotus toteutettavista toimenpiteistä oli tehtävä komitealle, asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdassa edellytetään, että ehdotus täytäntöönpanotoimeksi, joka on määrä hyväksyä, esitetään kyseiselle komitealle.
- 98 Toiseksi on niin, että kun komiteamenettelyä koskevilla päätöksillä ei asetettu mitään määräaika toimenpiteitä koskevan ehdotuksen esittämisen, alustavan esityslistan lähettämisen ja hallintokomitean vastaavan kokouksen pitämisen välille, asetuksen N:o 182/2011 mukaan täytäntöönpanotoimea koskevan ehdotuksen ja alustavan esityslistan komitealle toimittamisen sekä kyseisen komitean kokouksen koolle kutsumisen välillä on asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta kuluttava ainakin 14 päivää.
- 99 Kolmanneksi on todettava, että asetuksen N:o 182/2011 sanamuoto, joka koskee sen määräajan vahvistamista, jonka kuluessa komitea antaa lausuntonsa, vastaa komiteamenettelyä koskevilla päätöksillä käytettyä sanamuotoa. Komitean puheenjohtaja voi siis asettaa kyseisen jälkimmäisen määräajan asian kiireellisyyden mukaan.
- 100 Neljänneksi on huomautettava, että sitä, että asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdassa otetaan käyttöön kaksi eri määräaika, joita on noudatettava, tukee se, että lähes kaikissa kyseisen säännöksen viimeisen virkkeen kieliversioissa käytetään monikossa olevaa ilmaisua ”määräaika on oltava oikeasuhteisia ja niillä on annettava”, ja se, että kyseisen artiklan 7 kohdan kolmannessa alakohdassa otetaan käyttöön kaksi samankaltaista määräaika uuden muutoksenhakumenettelyn yhteydessä.
- 101 Viidenneksi on todettava, että vaikka näistä kahdesta määräajasta ensimmäistä voidaan lyhentää ”asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa” ja jälkimmäinen voidaan vahvistaa ”asian kiireellisyyden mukaan”, niiden kummankin on oltava ”oikeasuhteisia ja niillä on annettava komitean jäsenille tosiasiallinen mahdollisuus tarkastella varhaisessa vaiheessa ehdotuksia täytäntöönpanosäädöksiksi ja ilmaista näkemyksensä”.
- 102 Tämän perusteella on katsottava, että ensimmäisen määräajan tarkoituksena on mahdollistaa se, että hallintokomitean jäsenet voivat ennen jokaista kokousta tarkastella rauhallisesti täytäntöönpanotoimea koskevaa ehdotusta, ja että jälkimmäisen määräajan johdosta niillä on oltava mahdollisuus ilmaista näkemyksensä kyseisestä ehdotuksesta. Tätä näkökohtaa tukee asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 4 kohta, jossa täsmennetään, että ”ennen kuin komitea antaa lausunnon, kuka tahansa komitean jäsen voi ehdottaa muutoksia”.
- 103 Lisäksi on niin, että koska SEUT 291 artiklan 3 kohdassa määrätään nimenomaisesti siitä, että jäsenvaltiot valvovat sitä, miten komissio käyttää sille kyseisen artiklan 2 kohdassa myönnettyä täytäntöönpanovaltaa, on katsottava, että ensimmäisellä määräajalla pyritään myös takaamaan, että

jäsenvaltioiden hallitukset saavat hallintokomitean jäsentensä välityksellä tietoa komission ehdotuksista, jotta kyseiset hallitukset voivat sisäisten ja ulkoisten kuulemisten avulla määritellä kantansa, jolla pyritään turvaamaan hallintokomiteassa niiden kunkin omat intressit.

- 104 Kuten asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 7 kohdasta ilmenee, hallintokomitean jäsenet edustavat näet mainittuja hallituksia, joiden on päätettävä edustuksensa asianmukaisesta tasosta menettelyn eri vaiheissa.
- 105 Näiden seikkojen perusteella on kuitenkin todettava, että käytäntö, jonka mukaan täytäntöönpanotoimea koskeva ehdotus esitetään hallintokomitealle vasta sen kokouksen kuluessa, joka on kutsuttu koolle tarkastelemaan kyseistä ehdotusta, ei ole yhteensoveltuva asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdan sanamuodon eikä sen tavoitteiden kanssa. Kun komissio menettelee näin, se ei näet noudata ensimmäistä 14 päivän määräaika.
- 106 Tällainen käytäntö on lisäksi ristiriidassa asetuksen N:o 182/2011, jonka 8 artiklan mukaan komissio voi tarvittaessa antaa välittömästi sovellettavia asetuksia kuulematta ensin hallintokomiteaa, rakenteen kanssa.
- 107 Mainittu käytäntö, jonka johdosta hallintokomitean jäsenet eivät voi ilmaista näkemystään eivätkä ehdottaa muutoksia muualla kuin vastaavan kokouksen kuluessa, on lopuksi ristiriidassa kyseisen asetuksen 3 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa, jonka mukaan jäsenten on voitava ehdottaa muutoksia milloin tahansa ennen toimen hyväksymistä.
- 108 Perustelusta, johon komissio on vedonnut ensimmäisen 14 päivän määräajan noudattamatta jättämisen oikeuttamiseksi, eli vuodon vaarasta on huomautettava, että tällaisen perustelun hyväksyminen johtaisi siihen, että komissio vapautettaisiin järjestelmällisesti noudattamasta kyseistä ensimmäistä määräaika, koska tällainen vaara on lähtökohtaisesti olemassa aina, kuten komissio itekin myöntää. Samoin se, että katsotaan – kuten unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt valituksenalaisen tuomion 113–115 kohdassa –, että kiire aiheutuu äkillisesti joka kerta, kun täytäntöönpanoasetus on annettava, merkitsisi sitä, että säädetystä poikkeuksesta tulee järjestelmällinen.
- 109 Siitä, että asetuksen N:o 182/2011 johdanto-osan viidennessä perustelukappaleessa mainitaan menettelyjen tehokkuutta koskeva tavoite ja päätöksen 1999/468 täytäntöönpanosta saatu kokemus ja siinä noudatettu yleinen käytäntö siltä osin kuin on kyse erityisesti sellaisten tavanomaisten täytäntöönpanoasetusten antamisesta, jotka poikkeavat niistä täytäntöönpanoasetuksista, jotka niillä korvataan, vain luvuiltaan, jotka saatetaan ajan tasalle ja vahvistetaan kunkin hallintokomitean kokouksen jälkeen, ei voida tehdä mitään muuta päätelmää.
- 110 Tältä osin on huomautettava, että asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdassa ei vakinaisteta yleistä käytäntöä vaan siinä muutetaan sitä olennaisesti muun muassa ottamalla käyttöön ensimmäinen 14 päivän määräaika ja erottamalla kyseisen määräajan tavoite hallintokomitean lausunnon esittämistä edeltävän määräajan tavoitteesta ja kielletään lyhentämästä näitä määräaikoja suhteettomasti tai siten, ettei niillä ole enää tarkoitusta.
- 111 On myös huomautettava, että parlamentti ja neuvosto ovat rajanneet valvontaa koskevien menettelyjen lukumäärän kahteen ja että näitä menettelyjä säännellään niiden yksinkertaistamiseksi joukolla yhteisiä sääntöksiä. Erilaisen käytännön noudattaminen kaikkein yleisimpien täytäntöönpanoasetusten antamiseksi merkitsisi pääosin sellaisen menettelyjen uuden alaryhmän luomista, johon sovelletaan eri sääntöjä.
- 112 Sen lisäksi, ettei tällaisen vaihtoehdon valitsemiselle olisi mitään perustaa asetuksessa N:o 182/2011, se olisi myös ristiriidassa unionin lainsäätäjän vahvistamien tavoitteiden kanssa.

- 113 Tästä seuraa, että vaikka komission vakiintunut käytäntö on voinut noudattaa mainitun asetuksen antamista aikaisempaa oikeudellista kehystä eli komiteamenettelyä koskevilla päätöksillä määriteltyä kehystä, EUT-sopimuksen tekemisestä seuranneet primaarioikeuden muutokset ja tämän jälkeen asetuksen N:o 182/2011 antamisesta seuranneet johdetun oikeuden muutokset estävät sen, että kyseistä käytäntöä voitaisiin edelleen noudattaa.
- 114 Toiseksi on huomautettava, että kun otetaan huomioon etenkin tämän tuomion 90, 91, 94, 95 ja 102–104 kohdassa esitetyt toteamukset, on katsottava, että asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdassa asetetut vaatimukset ovat EUT-sopimuksessa tarkoitettuja olennaisia menettelysääntöjä, jotka kuuluvat menettelyn sääntöjenmukaisuutta koskeviin olennaisiin muotomääräyksiin ja joiden noudattamatta jättäminen aiheuttaa kyseessä olevan toimen pätemättömyyden (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 10.2.1998, Saksa v. komissio, C-263/95, EU:C:1998:47, 32 kohta; tuomio 24.6.2014, parlamentti v. neuvosto, C-658/11, EU:C:2014:2025, 80 kohta ja tuomio 23.12.2015, parlamentti ja neuvosto, C-595/14, EU:C:2015:847, 35 kohta).
- 115 Unionin tuomioistuimen on erityisesti todettava katsoneen vakiintuneesti, että asianomaiselle vastaisen toimen toteuttamista koskevien menettelysääntöjen noudattamatta jättäminen merkitsee olennaisten menettelymääräysten rikkomista ja että jos unionin tuomioistuimet toteavat kyseessä olevaa toimea tutkiessaan, ettei sitä ole toteutettu sääntöjenmukaisesti, niiden on tehtävä johtopäätökset olennaisen menettelymääräyksen rikkomisesta ja näin ollen kumottava toimi, jota rasittaa mainitunlainen virhe (tuomio 4.9.2014, Espanja v. komissio, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 103 kohta ja tuomio 24.6.2015, Espanja v. komissio, C-263/13 P, EU:C:2015:415, 56 kohta).
- 116 Tarvitsematta ottaa kantaa komission väitteeseen, jonka mukaan Tilly-Sabco ei voi vedota asetuksen N:o 182/2011 3 artiklan 3 kohdan rikkomiseen, on riittävää korostaa, että unionin tuomioistuinten on, kun ne toteavat tällaisen noudattamatta jättämisen, tutkittava se viran puolesta (tuomio 24.6.2015, Espanja v. komissio, C-263/13 P, EU:C:2015:415, 56 kohta).
- 117 Edellä esitettyjen seikkojen perusteella ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs osa on todettava perustelluksi.
- 118 Tarvitsematta tutkia muita valitusperusteita valituksenalainen tuomio on näin ollen kumottava.

Ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne

- 119 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan silloin, kun unionin yleisen tuomioistuimen päätös kumotaan, unionin tuomioistuin voi itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen, tai palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi.
- 120 Nyt käsiteltävä asia on ratkaisukelpoinen.
- 121 Tämän tuomion 86–118 kohdassa esitettyjen seikkojen perusteella riidanalainen asetus on kumottava olennaisten menettelymääräysten rikkomisen vuoksi.

Riidanalaisen asetuksen vaikutusten pysyttäminen siihen saakka, kunnes kyseinen asetus korvataan uudella asetuksella

- 122 On muistutettava, että SEUT 264 artiklan toisen kohdan mukaan unionin tuomioistuin voi tarpeellisiksi katsomissaan tapauksissa todeta, miltä osin kumotun toimen vaikutuksia on pidettävä pysyvinä.

- 123 Nyt käsiteltävässä asiassa on niin, että vaikka muutoksenhakumenettelyssä on käynyt ilmi, että riidanalainen asetus on annettu olennaisia menettelymääräyksiä rikkoen, siinä ei sitä vastoin ole ilmennyt mitään virhettä, joka vaikuttaa kyseisen toimen, joka sisältää asetuksen N:o 1234/2007 täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet, yhteensopivuuteen viimeksi mainitun asetuksen kanssa.
- 124 Se, että riidanalainen asetus kumotaan pysyttämättä sen vaikutuksia siihen saakka, kunnes se korvataan uudella toimella, olisi näin ollen omiaan paitsi haittaamaan tätä täytäntöönpanoa myös heikentämään oikeusvarmuutta.
- 125 Näin ollen riidanalaisen päätöksen vaikutukset on pysytettävä sen korvaavan uuden toimen voimaantuloon asti.

Oikeudenkäyntikulut

- 126 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jos valitus on perusteltu ja unionin tuomioistuin itse ratkaisee riidan lopullisesti, se tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista.
- 127 Työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdassa, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, määrätään, että asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 128 Koska komissio on hävinnyt asian ja Tilly-Sabco on vaatinut sen velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Unionin yleisen tuomioistuimen 14.1.2016 antama tuomio Tilly-Sabco vastaan komissio (T-397/13, EU:T:2016:8) kumotaan.**
- 2) **Siipikarjanliha-alan vientitukien vahvistamisesta 18.7.2013 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 689/2013 kumotaan.**
- 3) **Täytäntöönpanoasetuksen N:o 689/2013 vaikutukset pysytetään sen korvaavan uuden toimen voimaantuloon asti.**
- 4) **Euroopan komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Allekirjoitukset